

Сцена първа

Вжтрешността на Търновската черква Св.Св.Петъръ и Павелъ вижда се лѣвия корабъ, колонитѣ които го отдѣлятъ отъ сръдната частъ и самата сръдна частъ.Полумракъ. Нѣколко свѣщи трепкатъ предъ иконостаса на лѣвия корабъ. Колѣничилъ предъ иконостаса царъ Калоянъ се моли, свелъ низко глава. Отъ свѣтлината на свѣщитѣ слабо се очертава сръдъ блѣсъка на златната си нимба образъ на свети Димитъръ Солунски, облѣченъ въ военни доспѣхи, седналъ съ мечъ на колѣното. Единъ стражъ седи безмѣлвно до една колона. — Все повече се зазорява навънъ. — Единъ монахъ тихо се промѣква на прѣсти край колонитѣ и нѣщо пошъпва на царя, който бавно става, поема намѣтката си отъ стража и изчезва отъ една врата до олтаря, предвожданъ отъ монаха и придруженъ отъ стража.

Сцена **ВТОРА**

Нѣколко монаси влизатъ и почватъ да палятъ свѣщници и полюля
итѣ. Отварятъ черковнитѣ порти, предъ които почна да се тѣлпи на-
родъ. Постилатъ килими и посипватъ съ цвѣтя пжтеката до олтаря.

[illegible]

Хорълъшыны въ
шндъшшшшш
далечината

Изгрѣва день очакванъ
Небето чисто и **вино** блести
камбанитѣ радостно биятъ
постелете съ цвѣтя **нишпани**
цѣтя на славния царь...

ни черкви, които все повече се засилват от звука на други по-близки черкви/ Тъста навалица се трупа навън.

Хоръ предъ портитѣ

Днесъ Царь Калоянъ сваля
тежкото бремѣ на грижитѣ
Следъ толкова брань, следъ
толкова дни усилни, най-
сетне и той ще види изпълненъ
заветния си блѣнъ.

Днес пратеникъ на могъщия Римски папа ще увѣнчае челото му съ царски вѣнецъ. Най-сетне и България ще бѣде призната въ реда на законнитѣ годноподарства.

Далечния и близкъ хоръ:

Радвайте се! Ликувайте! Обсипете
съ димитровчета и гергини
царския друмъ!

/ войскари влизат въ черквата, заемат мѣста край престола. Следъ тѣхъ се тѣлпять боляри и болярки, висши савновници, кумански вождове, висши войскари, заемат мѣстата си /

Далечния хоръ:

ИДЕШЖИВЪШКАЛОЯНЫШ